

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Bc. M. Š.,** zastoupeného Mgr. Lukášem Wimětalem, advokátem se sídlem Veselá 24, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí,** se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2010, čj. JMK 38862/2010, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2011, čj. 31 A 53/2010 - 48,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**
II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2010, čj. JMK 38862/2010, zrušil k odvolání žalobce rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odbor životního prostředí (dále jen „městský úřad"), ze dne 3. 2. 2010, čj. MUBR 7846/2010, kterým bylo podle § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý správní řád"), zastaveno řízení ve věci registrace Honebního společenstva Poštorná - Háje (dále jen „HS Poštorná - Háje").

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 5. 1. 2011, čj. 31 A 53/2010 - 48, odmítl.

3. Krajský soud připomněl, že ve věci již bylo rozhodováno rozsudky krajského soudu ze dne 12. 2. 2008, čj. 29 Ca 136/2006 - 72, a Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2008, čj. 3 Aps 5/2008 - 282. Z nich plyne, že HS Poštorná - Háje vzniklo dnem

zápisu do rejstříku honebních společenstev. Následné správní rozhodnutí o registraci je proto nadbytečné. Uvedenými závěry se žalovaný podle názoru krajského soudu řídil.

4. Dále krajský soud zdůraznil, že jediným účastníkem správního řízení ve věci registrace honebního společenstva je navrhovatel, tj. přípravný výbor honebního společenstva. Je prakticky vyloučeno, aby v tomto řízení došlo k přímému dotčení práv třetích osob. Zápis honebního společenstva do příslušného rejstříku má podle krajského soudu konstitutivní účinky, o žádná jiná práva v řízení se nejedná a jiné osoby než navrhovatel nemají postavení účastníků řízení. Krajský soud poznamenal, že *„završením tohoto řízení je buď registrace navrhovatele a jeho zápis do rejstříku honebních společenstev nebo správní rozhodnutí, jímž je registrace navrhovatele odmítnuta.“* Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 Aps 5/2008 - 282.

5. Žalobce tak podle krajského soudu napadl rozhodnutí, kterým nebylo založeno, změněno, zrušeno či závazně určeno jeho veřejné subjektivní právo či povinnost ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. K podání žaloby je aktivně legitimován jen ten, kdo tvrdí zkrácení na svých právech. V dané věci jím mohl být pouze jediný účastník příslušného správního řízení. Žalobu v posuzované věci tedy podala zjevně neoprávněná osoba [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

III.

6. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy pro nezákonnost rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby v předcházejícím řízení.

7. Nesouhlasil se závěrem krajského soudu, že jediným účastníkem správního řízení ve věci registrace honebního společenstva je navrhovatel. Tvrdil, že je vlastníkem pozemků, které by se měly stát součástí společenstevní honitby HS Poštorná - Háje, a je jediným nájemcem společenstevní honitby Honebního společenstva Poštorná, která se ve většině svého území překrývá s navrhovanou společenstevní honitbou HS Poštorná - Háje. Dále namítl, že se vzhledem k dosavadnímu přístupu správních orgánů mohl důvodně domnívat, že status účastníka správního řízení má.

8. Stěžovatel byl přesvědčen, že naplňuje podmínky aktivní procesní legitimace pro podání žaloby. HS Poštorná - Háje má totiž zájem na uznání nové honitby v prostoru, který stěžovatel jako nájemce této honitby užívá za účelem výkonu práva myslivosti. Odepření účastenství v řízení o registraci HS Poštorná - Háje by jej mohlo na tomto právu zkrátit.

9. Obsahem kasační stížnosti byly také obecné námitky, že správní orgány neaplikují jednotně přechodná ustanovení zákona o myslivosti, že Nejvyšší správní soud shledal postup směřující k opětovné registraci existujícího honebního společenstva nezákonným, a že správní soudy volně zaměňují evidenční úkon zápisu honebního společenstva do rejstříku s úkonem konstitutivní povahy v podobě jeho registrace.

10. Dále stěžovatel namítl, že byl zkrácen na svých právech účastníka řízení. Správní řízení vedené městským úřadem bylo totiž zastaveno, aniž by k tomu existovaly zákonné

důvody. Žalovaný navíc při zrušení rozhodnutí městského úřadu neupravil další postup v řízení ve věci samé. Tím nastolil procesní situaci, kdy předmětné řízení nemůže být ukončeno.

11. Konečně stěžovatel poukázal na skutečnost, že jej krajský soud nepoučil o složení senátu dle rozvrhu práce pro rok 2011. Stěžovatel tím mohl být zkrácen na ústavním právu na zákonného soudce a právu vyjádřit námitku podjatosti proti jednotlivým členům senátu.

IV.

12. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

13. Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

14. Kasační stížnost není důvodná.

15. Krajský soud správně uzavřel, že účastníkem řízení o registraci honebního společenstva je pouze navrhovatel. Výsledkem řízení o návrhu na registraci totiž nemohou být na svých právech dotčeny žádné jiné osoby. Pro stručnost Nejvyšší správní soud odkazuje na již zmíněný rozsudek čj. 3 Aps 5/2008 - 282 (všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), který se danou problematikou zabýval ve vztahu k § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový správní řád“). Byť je na posuzovanou věc třeba aplikovat § 14 odst. 1 starého správního řádu, na závěru o účastenství řízení ve věci registrace honebního společenstva tato okolnost nemá žádný vliv. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z kontextu rozhodnutí krajského soudu je zřejmé, že odkaz na § 27 nového správního řádu se vztahuje jen k citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu, přičemž jinak krajský soud vycházel ze starého správního řádu.

16. K možnému dotčení práv stěžovatele Nejvyšší správní soud konstatuje, že po provedení registrace nového honebního společenstva by příslušný správní orgán měl rozhodnout o uznání navrhované společenstevní honitby. Přestože je ze zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), možné dovodit zásadu vzájemné závislosti existence honebního společenstva a společenstevní honitby, řízení o registraci společenstva a řízení o uznání honitby jsou dvě odlišná správní řízení, jejichž výsledky mohou být samostatným předmětem soudního přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009, čj. 1 As 63/2009 - 296, zejm. bod 12 tohoto rozhodnutí). Vymezení účastníků řízení ve věci uznání společenstevní honitby se rovněž řídí obecným ustanovením § 14 odst. 1 starého správního řádu, přičemž v tomto řízení by jeho účastníkem měl být i vlastník honebního pozemku, který není členem daného honebního společenstva, příp. i uživatel předmětných honebních pozemků. Právě rozhodnutím ve věci uznání honitby mohou být dotčena práva těchto osob. Uvedenému pojetí účastenství odpovídá i judikatura správních soudů (k vymezení okruhu účastníků řízení o uznání honitby srov. rozsudky Krajského soudu v

Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2006, čj. 15 Ca 114/2005 - 23, č. 1587/2008 Sb. NSS, nebo Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, čj. 9 As 18/2010 - 122). Ze spisů není možné zjistit, zda již bylo ve věci HS Poštorná - Háje rozhodnuto o uznání společenstevní honitby, tato okolnost však není pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v nyní posuzované věci s ohledem na vymezení předmětu řízení významná.

17. Nejvyšší správní soud proto přisvědčil krajskému soudu, že v posuzované věci stěžovatel není legitimován k podání žaloby ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť napadeným rozhodnutím žalovaného nebylo založeno, změněno, zrušeno či závazně určeno jeho právo či povinnost. V posuzované věci nebyla založena ani žalobní legitimace podle § 65 odst. 2 s. ř. s., byť by bylo stěžovateli v řízení o registraci honebního společenstva nesprávně přiznáno postavení účastníka. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2005, čj. 3 As 8/2005 - 118, č. 825/2006 Sb. NSS, vyslovil, že *„(z) ustálené judikatury správních soudů plyne, že účastníkem správního řízení není ten, komu správní orgán nad rámec zákona takové postavení nesprávně přiznal“.* Není proto podstatné, zda správní orgány jednaly se stěžovatelem jako s účastníkem řízení. Žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a krajský soud nepochybil, když ji podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

18. Vzhledem k tomu, že předmětem kasační stížnosti bylo usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, Nejvyšší správní soud posoudil zákonnost usnesení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Ostatní stížní námitky, týkající se rozhodování správních orgánů a správních soudů, nejsou v posuzované věci podstatné, míjí předmět řízení a nemohly založit důvodnost kasační stížnosti. Proto se jimi zdejší soud nezabýval.

19. Stížní námitku, týkající se nedostatečného poučení o složení senátu krajského soudu pro rok 2011, Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou. Ze soudního spisu vyplynulo, že přípisem ze dne 20. 7. 2010 krajský soud sdělil stěžovateli označení senátu i jména soudců příslušných pro projednání a rozhodnutí věci, současně jej však upozornil na možné změny ve složení senátu a odkázal na webové stránky, z nichž bylo možné aktuální obsazení senátu zjistit. Napadené usnesení krajského soudu vydal senát, jehož členem byla i soudkyně JUDr. Jarmila Ďásková, jejíž jméno nebylo na uvedeném přípisu krajského soudu zmíněno. Složení senátu krajského soudu ovšem bylo v souladu s rozvrhem práce krajského soudu účinným v době rozhodování. Stěžovatel v kasační stížnosti poukázal pouze na skutečnost, že nebyl poučen o novém složení senátu. Netvrdil, že ve věci rozhodl podjatý soudce ani nenamítl konkrétní okolnosti pro vyloučení některého soudce. K podobným závěrům a podrobnější argumentaci Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na své rozsudky ze dne 4. 5. 2005, čj. 2 Afs 178/2004 - 128, č. 624/2005 Sb. NSS, a ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 Afs 32/2008 - 59.

20. Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

21. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 *a contrario* za použití § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1

s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu dle obsahu spisu žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu